

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să adopte, în domeniul apelor aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția acestuia, măsurile care îi sunt necesare pentru îndeplinirea obligațiilor sale impuse de articolul 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică și prin intermediul cărora se interzice complet în ariile Natura 2000 pescuitul maritim profesional cu echipamente de pescuit care ating fundul mării, precum și cu setci fixe de fund, din moment ce astfel de măsuri afectează navele de pescuit care arborează pavilionul altor state membre.
- 2) Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1380/2013 trebuie interpretat în sensul că se opune adoptării de către un stat membru de măsuri precum cele în discuție în litigiul principal, în domeniul apelor aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția acestuia, care sunt necesare pentru îndeplinirea obligațiilor sale impuse de Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Lubrizol France SAS/Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Cauza C-39/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Libera circulație a mărfurilor – Articolele 28 și 30 TFUE – Taxe cu efect echivalent – Articolul 110 TFUE – Impozite interne – Contribuție socială de solidaritate a societăților – Taxă – Bază impozabilă – Cifră de afaceri anuală globală a societăților – Directiva 2006/112/CE – Articolul 17 – Transferul unui bun într-un alt stat membru – Valoarea bunului transferat – Includere în cifra de afaceri anuală globală)

(2018/C 276/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Lubrizol France SAS

Intimată: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Dispozitivul

Articolele 28 și 30 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care prevede că baza impozabilă a unor contribuții percepute pe cifra de afaceri anuală a societăților, cu condiția ca aceasta din urmă să atingă sau să depășească o anumită sumă, este calculată ținând seama de valoarea reprezentativă a bunurilor transferate de o persoană impozabilă sau în numele acesteia, în scopul desfășurării activității sale economice, din acest stat membru către un alt stat membru al Uniunii Europene, această valoare fiind luată în considerare din momentul transferului menționat, în timp ce, atunci când aceleași bunuri sunt transferate de persoana impozabilă sau în numele acesteia, în scopul desfășurării activității sale economice, pe teritoriul statului membru vizat, valoarea lor nu este luată în considerare în baza impozabilă menționată decât la momentul vânzării lor ulterioare, cu condiția:

- în primul rând, ca valoarea acestor bunuri să nu fie luată din nou în considerare în baza impozabilă menționată la momentul vânzării lor ulterioare în acest stat membru;
- în al doilea rând, ca valoarea lor să fie dedusă din baza impozabilă menționată atunci când aceste bunuri nu sunt destinate vânzării în celălalt stat membru sau au fost transportate înapoi în statul membru de origine fără a fi fost vândute și
- în al treilea rând, ca avantajele care rezultă din utilizarea contribuțiilor menționate să nu compenseze integral sarcina suportată de produsul național comercializat pe piața națională la momentul introducerii sale pe piață, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 112, 10.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino/ Administración del Estado

(Cauza C-169/17) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolele 34 și 35 TFUE – Libera circulație a mărfurilor – Restricții cantitative – Măsurile cu efect echivalent – Protecția porcilor – Produse prelucrate sau comercializate în Spania – Standarde de calitate pentru carnea, jambonul, spata și fileul de porc iberic – Condiții pentru utilizarea denumirii „de cebo” – Îmbunătățirea calității produselor – Directiva 2008/120/CE – Domeniu de aplicare)

(2018/C 276/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Pârâtă: Administración del Estado